

1. maj tale Marie-Louise Knuppert

Vi hører hele tiden, at vi lever i en globaliseret verden. Og vi mærker det hver dag. De virksomheder, som vi arbejder på, flytter deres produktioner ud til Polen, Kina, Indien og vi mærker, hvordan arbejdere fra andre lande, vil arbejde her hos os.

Det er virkeligheden! Derfor må vi som arbejdere, lønmodtagere og fagforeninger forholde os til det.

EU er endnu et tydeligt tegn på, at vi bliver påvirket af noget udefra. De åbne grænser har givet os mulighed for at lave gode forretninger. Og vi kan bevæge os frit, når vi vil have et arbejde i et andet EU-land.

EU har bare også betydet, at vi bliver presset af udenlandske lønmodtagere. Lønmodtagere, som desværre ikke får det, der står i vores overenskomster. Vi må også konstatere, at EU har betydet, at det er blevet nemmere for virksomheder at flytte.

Nu kan vi jo ikke bare hoppe ind og ud af EU, som det passer os. Lad os nyde alle glæderne og overlade problemerne til andre.

Det går bare ikke! Derfor skal vi råbe politikere i Europa-Parlamentet, Regeringen og Folketinget op. Det er tid til at handle – Sæt Danmark og resten af Europa i arbejde – bankerne fik hjælp - nu er det tid til at give lønmodtagerne samme generøse håndsrækning!

I EU er der noget at kæmpe for. Det er nemlig nogle hårde år, for vores kammerater og kollegaer rundt omkring i Europa. På nuværende tidspunkt er

der mere end 23 mio. arbejdsløse – det er mere end 4 gange så mange, som alene bor i Danmark. Det åbner desværre for mulighed for udnyttelse og pres på lønmodtagerne, så nu må vi stå sammen.

Det er bare et problem, at det eneste politikerne diskuterer, når de rejser til Bruxelles, er, hvor meget Grækenland skal spare på de offentlige lønninger, og hvad der skal ske med EU i år 2020.

Alle vores 23 millioner arbejdsløse kollegaer kan jo ikke bruge det til noget. Vi er nødt til at skabe arbejdspladser nu!

I Danmark er vi faktisk heldige i den forstand, at krisen har været lidt blødere ved os end ved resten af verden. Det er ikke den borgerlige regering der har klaret det. De har bare set til, mens vores indkomst falder og vores varer bliver mindre værd. Vi blev først ramt af krisen, og meget tyder på, at vi også bliver de sidste til at komme ud af den. Regeringens hænder må være godt varme, for de har godt nok siddet længe på dem.

Nej, når vi i Danmark ikke har lige så mange arbejdsløse som i mange andre EU-lande, så skyldes det, at vores arbejdsmarked er robust. I fagbevægelsen har vi nemlig igennem mange år lavet fornuftige aftaler med arbejdsgivere.

Alligevel betyder den alvorlige arbejdsløshedskrise i EU rigtig meget for os. Det er virksomhederne og vores kammerater i de andre EU lande, der skal købe vores varer. I Spanien er 40% af de unge arbejdsløse. Det øger presset i Danmark.

Når det ikke længere er muligt at finde arbejde i hjemlandet, søger man jo lykken andre steder.

Så er det altså bare ret afgørende, at vores kollegaer og kammerater rundt om i EU ikke får det dårligere. Vi bliver nødt til at stå sammen og være solidariske, hvis vi skal ud af denne krise.

Solidaritet med hinanden og med samfundet viste vi også, da vi stemte ja til de nye to-årige overenskomster.

Krisen har ikke gjort det nemt. Men vi kan være glade for, at over 600.000 lønmodtagere nu har sikret deres fastholdelse af reallønnen, og vi kan være stolte over at have sikret lønmodtagerne mere tryghed mod at blive underbudt af griske udenlandske arbejdsgivere, der på det groveste udnytter deres medarbejdere.

Vi bekymrer os for vores kollegaer rundt omkring i Europa. Og vi bød derfor også i sin tid vores kammerater fra Østeuropa velkomne. Alle er velkomne til at søge arbejde her i Danmark.

Men – der er et afgørende krav fra vores side, at det er efter danske overenskomster. Vi vil ikke finde os i unfair konkurrence på grund af social dumping.

Det gælder både de underbetalte polske håndværkere uden arbejdstidsregler, der underbyder de danske håndværkere. Og det gælder de kolonnearbejdere, der arbejder i Nordtyskland med at slagte Danish Crowns grise til 50 kr. i timen, det kan de ikke leve af. Det er kun grisebaronerne der scorer på den trafik.

Derfor var social dumping et vigtigt spørgsmål ved overenskomstforhandlingerne. Vi nåede et stykke vej. Arbejdsgiverne vil nu samarbejde

med LO i kampen mod social dumping. Og arbejdsgiverne har lovet, at De vil sørge for, at udenlandske leverandører overholder danske overenskomster.

Det løfte vil vi holde dem op på og se om de pæne ord også omsættes til handling. Det er et fælles ansvar for begge parter – og fagbevægelsen er klar til at tage sin del af arbejdet.

Vi nåede ikke det hele i denne omgang af overenskomstforhandlingerne. Vi fik ikke det kædeansvar, som vi håbede på. Det vil sige, at det er den danske udbyder-virksomhed, der skal være ansvarlig for, at de udenlandske leverandører overholder vores overenskomster. Men vi har ikke givet op.

Vi VIL have et kædeansvar så ingen kan lave løndumping. Det kæmper vi videre for både her i Danmark og i EU.

Vi vil se andre løsninger end besparelser og lønnedgang. Der er muligheder nok. Vi skal investere i efteruddannelse, det er den bedste sikring af fremtidens job.

Det er jo fuldstændig vandvittigt, at være nødt til at fyre medarbejdere i den offentlige sektor. Nedsættelsen har aldrig løst nogen krise.

Hvis politikerne tør vise en smule mod og vilje, så står vi over for verdenshistoriens største chance. Vi kan skabe millioner af nye fremtidssikrede job, og vi kan samtidig redde vores planet.

Vi kan slå flere fluer med et smæk hver enten det handler om:

- udviklingen af nye vedvarende energikilder
- udvidelsen af den offentlige transport
- anlægsinvesteringer i kollektiv trafik

eller

- renovering af vores boliger

Og det er også nu, at vi skal have løst vores klimaproblem. Når vi laver en klimaafnale i Mexico til december med resten af verden, så skal der være fokus på nye arbejdspladser.

Over 400 repræsentanter for international fagbevægelse var i København til klimatopmødet. Vi og vores internationale kammerater fremførte kravet om, at en klimaafnale ikke bare skal være grøn, men også socialt retfærdighed. Og social retfærdighed handler ikke bare om mad på bordet til vores kammerater i Afrika. Det handler om deres og vores job.

Rundt om hjørnet lurer en endnu større krise end den nuværende arbejdsløshed. Ungdomsarbejdsløsheden!

En ¼ del af en ungdomsårgang, står lige nu uden den ønskede praktikplads eller et job. De kan altså heller ikke bruge udsigten til vækst i 2020 til noget. Vi kræver en ungdomsgaranti, en garanti for at de unge kan få en praktikplads, der giver adgang til et ordentligt arbejde, når de unge er færdige. Ellers taber vi en hel generation på gulvet. Det har vi slet ikke råd til.

Det er nu vi skal satse på den livsvigtige efteruddannelse. Jo længere vi venter – jo dyrere bliver det.

Det betyder, at vi er nødt til at få Danmark og EU i arbejdstøjet. Vi har brug for nye løsninger. Det er et kæmpe problem, at EU lige nu kun tænker mere marked. Så snart vi har behov for at få gang i økonomien, slår EU nemlig på automatpilot og meddeler; at det er fordi, det indre marked ikke fungerer godt

nok. Derfor siger EU-Kommissionen, at vi skal fjerne flere hindringer for at vi lønmodtagere og vores varer kan bevæge sig frit over grænserne. Vi har sagt det mange gange; mere marked ikke er løsningen på alt!

Vi bliver ved med at sige det. For hver gang EU tager et tiltag mod mere marked, skal de også tage et socialt tiltag.

Vi vil have, at EU giver nogle garantier for vores grundlæggende ret til at organisere os og til at konflikte. Vi vil ikke have unfair konkurrence.

Vi lever i alvorlige tider, men fagbevægelsen holder øje med de danske og europæiske politikere. Deres nuværende svar er i bedste fald at gøre ingenting og i værste fald at overlade løsningerne til markedet.

Det kan gøres bedre! Fagbevægelsen har svarene – vi holder øje med jer!

Fortsat god 1. maj!

Sagsnr. 07-3171
Ref. mlk
Den 29. april 2010